

Capella de Sant Miquel de Vilageriu

Tona

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Sud del municipi, al Pla de Vilageriu, al costat del Mas del mateix nom.
Alçada:	662,5
Coordenades:	
Latitud:	41.83917
Longitud:	2.20953
UTM Est (X):	434370
UTM Nord (Y):	4632222

Classificació

Número de fitxa	08283 - 204
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Romànic Modern Contemporani
Segle	XII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIL
Observacions protecció:	BCIL 12207-I POUM. Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. VI. Catàleg de béns a protegir. Ed-4 Capella de Sant Miquel de Vilageriu. BCIL, nivell de protecció A.
Data aprovació:	dg., 20/11/2011 - 12:00
Número inventari	IPAC 24446
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós/Cultural

Titularitat	Privada
Titular:	000502100DG33A0001MK
Fitxes associades:	
<u>Conjunt de Vilageriu</u>	
<u>Goigs a llaor de Sant Miquel arcàngel venerat a l'ermita de Sant Miquel de Vilageriu.</u>	
Autoria de la fitxa	Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE serveis Culturals)
Data de registre de la fitxa:	dj., 06/06/2024 - 21:27

Descripció

Església aïllada entre camps de conreu que segueix els cànons arquitectònics del romànic.

Es tracta d'un edifici d'una sola nau rectangular capçada amb un absis semicircular a la part de llevant. La teulada de teules àrabs és a dues vessants amb el carener paral·lel al mur de migdia, on presenta la porta d'entrada dovellada sobre brancals de pedra i dues finestres. La resta de murs tenen una finestra i l'absis dues, totes elles de doble esqueixada.

El mur de ponent suporta un campanar d'espadanya d'un ull. Exteriorment el parament és de carreus ben escairats i col·locats en fileres, sense ornamentació. Contràriament l'absis està decorat per arcuacions llombardes.

A l'interior del temple la volta de canó és suportada per arcs torals de secció rectangular suportats per pilastres semicilíndriques adossades als murs laterals.

Observacions:

El topònim històric més correcte és Vilageriu, tot i que freqüentment s'ha utilitzat Vilageliu.

Història

Sant Miquel de Vilageriu és una de les moltes esglésioles situades prop dels masos que trobem a la plana de Vic, fet característic del temps de la repoblació altmedieval. Els grans propietaris solien aixecar capelles prop de les seves vil·les rurals, esglésies que gairebé tenien la categoria de parroquials; més endavant es varen refondre amb les més importants. La capella actual no és pas la primera que es va edificar en el mas Vilageriu, documentada des del 948, sinó una reedificació dels segles XI-XII.

L'església de Sant Miquel i el lloc de Vilageriu apareixen documentats l'any 948, quan l'ardiacà Guadamir dictà el seu testament; entre altres coses, deixà la casa de Sant Miquel, que estava construïda a Vilageriu. Encara que l'any 1130 se la citi com a parròquia, no figura en cap de les llistes de parròquies dels segles XI-XV que es coneixen. En canvi, des del final del segle XII es trobava vinculada a la parroquial de Sant Andreu. Devia tenir unes funcions de tipus parroquial com la de Santa Maria del Barri, a causa de la situació enlairada dins de la parròquia de Sant Andreu.

Els senyors de Vilageriu foren els Rocafort, senyors d'aquest castell del Bages. El primer conegut és el levita Randulf, senyor de Rocafort, el qual havia comprat l'alou de Vilageriu al comte Ramon Borrell, segons fa constar en el seu testament del 1022, i que el deixà a un fill segon anomenat Sunyer. L'any 1050 es jurà sobre l'altar de sant Miquel de Vilageriu el testament de Sunyer Randulf, senyor dels castells

d'Aguilar, al Bages i la Llavineria a Anoia, i propietari de l'alou de Vilageriu. A partir d'aquí es perden els patrons de l'església de Sant Miquel.

En els segles XIII i XIV la senyoria de Vilageriu passà per enllaços matrimonials a les a la família Oló i després al benefici de la capella de Sant Pere de Muntanyola.

L'església primitiva documentada el 948 es degué substituir per una altra de romànica. Sembla que la capçalera i la nau es van construir als volts de l'any 1080 i que fou reformada o modificada al segle XII, obrint-se noves finestres a migdia i tramuntana. També degué sofrir algunes alteracions estructurals, com és apreciable a l'absis, i un abarrocament decoratiu de l'interior, modificacions en el portal i construcció d'un cor, obres portades a terme sobretot durant el segle XVIII (DD.AA, 1986). El 1809 els francesos van destruir el mas de Vilageriu i van profanar la capella de Sant Miquel. El primer es va refer ràpidament, i la capella va tornar a celebrar actes el 1821 (PLADEVALL, 1990), (LLEOPART, 2006). A partir del 1936 el temple es quedà sense culte (DD.AA, 1986). L'última restauració data del 1980, quan es va descobrir un mil·liari romà a la base de l'altar. S'ha associat a una via romana construïda en època republicana (segle II aC) que passava a prop seu (CC.AA.).

Bibliografia

DD.AA (1986). CATALUNYA ROMÀNICA. Volum III. OSONA II. Fundació Enciclopèdia Catalana. Pàgines 636-655

PLADEVALL, Antoni (1990). Tona. Mil cent anys d'Història. Eumo Editorial. Ajuntament de Tona.

PLADEVALL, Antoni (1958-60). "Las iglesias de la parroquia de Tona," "Ausa", vol. III.

PLADEVALL, Antoni (1972). Sant Miquel de Vilageriu de la parroquia de Tona, "Full Diocesà", Vic 10 de desembre de 1972.

PLADEVALL, Antoni (1981). "Inauguració de l'església restaurada romànica de Sant Miquel de Vilageriu".

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

Enllaços d'interès:

[Capella de Sant Miquel de Vilageriu](#)

